

Sygn. akt VII U 475/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Pawlak

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2020 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy V. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania V. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 22.06.2020r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sędzia Piotr Pawlak

Sygn. akt VII U 475/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 czerwca 2020 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił V. L. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18 listopada 2019 r. z uwagi na fakt, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18 czerwca 2020 r. ustaliła 0% uszczerbek na zdrowiu.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona podniosła, iż w wyniku wypadku doznała złamania podstawy V kości śródstopia prawego, czego skutki odczuwa do dnia dzisiejszego i będzie je odczuwać do końca życia. Jednocześnie podniosła, iż w wyniku wypadku z dnia 12 czerwca 2018 r. również doznała złamania V kości śródstopia, jednakże wówczas ustalono 5% uszczerbek na zdrowiu. W ocenie odwołującej ponowne złamanie kości śródstopia świadczy o osłabieniu tej stopy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona V. L. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) V. L., której przedmiotem jest zarządzanie nieruchomościami wykonywane na zlecenie.

W dniu 18 listopada 2019 r. na chodniku przy ul. (...) w B., idąc do biura, stanęła na nierówności chodnika i skręciła śródstopie prawej nogi, w wyniku czego straciła równowagę i upadła uderzając głową o chodnik. Po przeprowadzeniu badań w Szpitalu (...) w B. stwierdzono złamanie podstawy V śródstopia prawego, stłuczenia wielomiejscowe, stłuczenie łokcia i kolana lewego oraz uraz dłoni i stopy prawej.

Okoliczności bezsporne

W związku z powyższym w dniu 23 stycznia 2020 r. ubezpieczona zawiadomiła organ rentowy o wypadku. Pozwany uznał zdarzenie z dnia 18 listopada 2019 r. za wypadek przy pracy. Jednakże Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 0% uszczerbek na zdrowiu. Opinia ta została podzielona również przez Komisję Lekarską ZUS, w związku z czym decyzją z dnia 22 czerwca 2020 r. organ rentowy odmówił V. L. prawa do jednorazowego odszkodowania.

Okoliczności bezsporne

Biegły sądowy ortopeda rozpoznał u odwołującej przebyte złamanie podstawy V kości śródstopia prawego, leczone zachowawczo, wygojone bez deformacji z utrzymującym się przewlekłym zespołem bólowym. V. L., w wyniku przebytego wypadku, nie doznała uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia sądowo-lekarska z dnia 8.09.2020 r. – k. 11- 12

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie było zasadne wobec czego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz aktach rentowych, których autentyczność oraz wiarygodność nie była kwestionowana przez strony postępowania. Nadto Sąd kierował się wnioskami opinii sądowo-lekarskiej biegłego ortopedy, które uznał za jasne, logiczne i spójne.

Dokonując oceny zebranego materiału dowodowego Sąd kierował się zasadami logicznego rozumowania oraz oświadczeniem życiowym.

Okoliczności wypadku oraz kwestia uznania zdarzenia za wypadek przy pracy nie były między stronami sporne w niniejszym postępowaniu. Spór pomiędzy stronami dotyczył natomiast określenia stopnia uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej, którego doznała w wyniku wypadku przy pracy i w konsekwencji prawa do jednorazowego odszkodowania.

Zgodnie z art. 11 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 1205, ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych a od wydanej na podstawie ich orzeczenia decyzji o przyznaniu bądź odmowie przyznania odszkodowania przysługuje odwołanie do sądu. W przedmiotowej sprawie Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 0% stały uszczerbek na zdrowiu. Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS zostało zaskarżone przez ubezpieczoną, jednakże Komisja Lekarska ZUS podtrzymała orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, wobec czego Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, nie przyznał odwołującej prawa do jednorazowego odszkodowania. Z decyzją tą nie zgodziła się jednakże ubezpieczona.

W toku sprawy zasadnym zatem stało się przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza sądowego ortopedy. Na podstawie analizy dokumentacji medycznej, badaniu przedmiotowym i podmiotowym biegły stwierdził, że w wyniku wypadku przy pracy ubezpieczona nie doznała uszczerbku na zdrowiu. Tym samym biegły podzielił orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

Sąd uznał powyższą opinię biegłego za wiarygodną. W całości podzielił wnioski z niej wynikające, ponieważ zostały one sformułowane w oparciu o przeprowadzone osobiście badanie przedmiotowe ubezpieczonej oraz wszechstronną analizę materiału dowodowego, w tym w szczególności dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach rentowych. Opinia ta jest jasna, kompleksowa, wolna od niekonsekwencji, a ponieważ biegły jest specjalistą z zakresu wskazanej wyżej dziedziny medycyny, Sąd nie znalazł podstaw by je zakwestionować. Dlatego też wnioski z niej płynące Sąd przyjął jako własne.

Na marginesie należy jednak wskazać, iż Sąd nie wziął pod uwagę zastrzeżeń złożonych przez ubezpieczoną, albowiem zostały one złożone po zakreślonym przez Sąd terminie. Zauważyć należy, iż zgodnie z przepisami postępowania cywilnego bieg terminu wyznaczonego przez sąd biegnie od dnia doręczenia postanowienia bądź zarządzenia. Jednocześnie czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna (art. 167 k.p.c.). Sąd doręczył ubezpieczonej osobiście opinię sądowo-lekarską sporządzoną przez biegłego sądowego lekarza ortopedy wraz z zobowiązaniem do złożenia zarzutów do opinii oraz pouczeniem w dniu 29 września 2020 r. (k. 18). Od tego też dnia biegł dla ubezpieczonej termin do złożenia stosownego pisma, który upłynął z dniem 5 listopada 2020 r. W tym czasie ubezpieczona nie złożyła ani pisma zawierającego jej stanowisko wobec opinii ani też nie złożyła wniosku o wydłużenie terminu do sporządzenia takiego pisma. Sąd zatem, uznając, iż posiada cały materiał dowodowy, wydał na jego podstawie wyrok.

Ponadto wskazać należy, iż zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty lub sprzeciwu od wyroku zaocznego sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne prowadzenie rozprawy, wobec czego postanowienie dowodowe jak również wyrok wydał na posiedzeniu niejawnym.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie, o czym orzekł w sentencji wyroku.

Sędzia Piotr Pawlak